

KRHOTINE SJAJE KAO ISKRE

Tlocrte antičkih i srednjovjekovnih građevina Trebotić razrađuje u nizu inačica, mijenjajući im gabarite te postojeću arhitektoniku razrađuje u jednu sasvim novu, umjetničku stvarnost / Radosti života, himničkom ozračju i hedonističkom ugođaju slika pridonose čestice krome poput razbacanih konfeta

Vlasta Tollć

Sva događanja u životu na čovjeka ostave traga, a neizbrisiv je pečat zavičaja koji ga trajno određuje i prati, što se pokazuje najviše u onim područjima njegova djelovanja u kojima nailazi na plodno tlo. Tlo otoka Brača s kojeg je ponikao slikar Matko Trebotić, iako oskudno vodom, napaja umjetnika nadahnućima tijekom niza desetljeća, koliko je prisutan na hrvatskoj likovnoj sceni.

Trebotić se upravo predstavlja novim ciklusom od 20-ak slika u kombiniranoj tehnici na platnu pod nazivom »Otisci« u zagrebačkoj Galeriji Forum. U svojim slikama od početaka djelovanja spaja znanje arhitekta i porive slikara u jedinstvenu cjelinu. Tlocrte antičkih i srednjovjekovnih građevina razrađuje u nizu inačica, mijenjajući im gabarite, te postojeću arhitektoniku razrađuje u jednu sasvim novu, umjetničku stvarnost.

Metafizički prizvuk iskona

Ciklus »Otisci« opisuje nadrealizam s metafizič-

kim prizvukom iskona, pripadnosti mediteranskom civilizacijskom i kulturnom prostoru, koji je taj njegov dio obilježio jedinstvenim oblicima u graditeljstvu. Trebotić u svojim slikama tematski zadire pod površinu zemlje tražeći u arheološkim lokalitetima temelje zdanja, ali i vlastite korijene što ga povezuju s njima. Tu nailazi na davne zidine koje u svojim slikama oživljava s prizvukom žaljenja, nostalgije i ponosa.

Pogansko i kršćansko

U novim slikama u doživljajnom pogledu javlja se emocionalni obrat, pa osjećaj prolaznosti života zamjenjuje radost života, himničko ozračje i hedonistički ugođaj. Tomu je pridonio kolorit iskričavih boja juga potpomognut česticama krome koje zasićuju zrak te atmosferu čine luđičkom. Poput razbacanih konfeta zaustavljenih u sjećanju na slavlje titraju obojene čestice, koje postaju čas krhotine materije, čas iskre energije.

Na Trebotićevim platnima prepleće se mitsko i biblijsko, izmišljeno i stvar-

no, pogansko i kršćansko. Umjetnik se ne odriče ni jedne od činjenica prostora iz prošlosti, već one u njegovoj viziji žive zajedničkim životom, izmirujući se na žrtveniku sadašnjosti. Osim rodnoga Brača u slobodnoj interpretaciji u tim formatima možemo prepoznati tloris Splita gdje živi i Dioklecijanove palače iz koje je nastao grad.

Trebotić pravokutnomu carskomu zdanju ucrtava ranokršćanske crkvice, jednobrodne s polukružnom apsidom na istoku, karakterističnom za to doba na području Dalmacije, te trobrodne bazilike što su se ugledale na veliku dvoranu rimske carske arhitekture. Inženjerskom rukom i isprekidanom linijom ispisuje projektima brodove, predvorja, lukove. Površine ekspresivnih plošnih boja zasijeca reljefnim utorima čineći dojam tvarnim. Ovom izložbom Trebotić oživljava etape gradnje što su se nataložile u povijesnim slojevima i skupnoj memoriji sredine, videći u tome povodu razloge za svečanost u vlastitom stvaralačkom činu.

Zavičajno i luđičko: Iz ciklusa slika »Otisci« Matka Trebotića

him
supr
»Pog
»Vje
»Sm
napi
Mille
održ
sajm
Arth
pred
prote
gradi
dolo
Arth
nagre
av
obaj
urap
diplo
društ
Jeruz
JERU

ud

*

kao
reke

ta te
s po
ačke
bi se
Aleks
olski
ujsta
na
islav
sura
lovu,
glaz
leću
ori o

inca

kome
gnjen
lskom
ner je
suvre
opere,
pred-

inten
ao jed
teatra
smjes
cenaci
sceno
lč.

M. I.